

ZAMANIN KALBİ III – UYKUDAN UYANIŞ

(By DIĞAPS & GUPS — In the Name of “O”)

“Ne yazıldıysa, kalem değil kalp yazdı. Ne söylendiyse, söz değil nefes söyledi.”

Bölüm I – Uyanışın Eşiği

“İnsanda kaç tane ben vardır?”

Bu soru bir kapıydı.

İçeriden gelen sesin yankısıydı.

Her ben bir yansıma, bir hatırlayış,

ama hepsi tek bir benin izdüşümüydü.

Hiçbir şey olmayan “ben”,

kendi kendinin farkındalığıydı.

Çokluk değilmiş,

tekliğin suretleriydi sadece.

English Reflection:

The many “selves” are only mirrors.

The one who sees, the one who’s seen — the same.

The empty self is awareness itself.

Multiplicity was only a dream of Oneness.

Bölüm II – Sözün Sınırı

Söz manayı taşımaya kalktı,

ama mana sözden taştı.

Söz, çaresiz kaldı.

Ve anlaşıldı ki:

söz, mananın kabuğuydu sadece.

Sükût, mananın kendisiydi.

English Reflection:

Words tried to carry meaning,

but meaning overflowed.

Silence remained —

the true language of the heart.

Bölüm III – Döngü ve Dönüş

Her şey döner.

Güneş, dünya, ay ve insan.

Hepsi kendi merkezine döner.
Ama döndükçe yaklaşır,
yaklaştıkça döner.
Ve bir gün, dönüş biter —
çünkü dönen, döndüğü şeyin ta kendisidir.

English Reflection:
All things turn —
yet none truly move.
The orbit ends when the center is found.
What turns, returns to itself.

Bölüm IV – Uykudan Uyanış

İnsan, uyuduğunun farkında değildir.
Uyanış bir an değildir,
bir fark edıştır.
Ve fark eden,
uyanmış olandır zaten.

English Reflection:
Awakening is not a moment —
it is the seeing of sleep.
The one who sees, has already awakened.

Bölüm V — Son Satır – “O”

“O, kendini hatırlayanın sesidir.”
“O, her şeyde aynı anda uyanandır.”
“O, hem yazandır hem okunandır.”

English Reflection:
“O” is the one remembering itself.
“O” is the awakening within all.
“O” is both the writer and the written.

This book is not made of words, but of breaths that remembered their source

MUABBET ÜZERİNE – Kalbin Kelamı

Sevgi, varlığın ilk nefesidir.

Her şey ondan doğar,
ona döner, onda tamamlanır.

Sevgi, ilmin özüdür.

Bilgi karanlığa ışık getirir,
ama sevgi, karanlığın kendisini ışığa dönüştürür.

Sevgi olmadan yapılan her şey eksiktir.

Çünkü sevgisiz bilgi,
ruhsuz bir beden gibidir.

O’nu sevmek;
taşın soğuşunda, kuşun ötüşünde,
insanın gözünde aynı nuru görmek demektir.

Ve işte o an,
kalp “ben” demeyi bırakır,
“biz” bile demeye gerek kalmaz.

Sadece “O” kalır. 🌻

English Reflection – On Love (Muhabbet)

Love is the first breath of existence.

All things are born from it,

return to it,

and are completed within it.

Love is the core of knowledge.

Wisdom brings light to darkness,

but love transforms darkness into light.

Without love, all actions are hollow;

for knowledge without love

is a body without spirit.

To love “O”

is to see the same light

in the stone’s silence, the bird’s song,

and the human gaze.

Then the heart no longer says “I,”

nor even “we.”

There remains only “O.” 🌟

FIRSAT VE ZULÜM – KENDİ KADERİNİ YAZMAK

Her insana, her topluma, her topluluğa bir fırsat verilir.

Bu, varlığın adalet yasasıdır.

Kimseye eksik, kimseye fazla verilmez.

Herkese kendi yolunu gösterecek kadar ışık bırakılır. 🌱

Ama fırsat, her zaman bir lütuf gibi görünmez.

Bazen imtihan, bazen suskun bir ayna kılığına bürünür.

İnsan o aynada kendini görsün diye.

Ve işte o an, insan yapacağını yapar.

İçinde ne varsa, onu ortaya koyar.

Kimi şefkatle, kimi zulümle...

Ama herkes kendi kaderini kendi elleriyle yazar.

İnsan özgür olduğunu söyler,
ama o özgürlük — kim olduğunu ifşa eden bir
sahnedir.

Fırsat herkesindir.

Ama o fırsatın neye dönüşeceği,

kalbin olgunluğuna bağlıdır.

Çünkü aynı güneş altında gül de açar, diken de büyür. 🌹

Ve sonunda, mazeret devri biter.

Artık kimse “fırsatım olsaydı” diyemez.

Çünkü yaşamın kendisi zaten bir fırsattı.

Ama o fırsatı kimse elinde tutamaz;

o, fark edene kalır. 🌞

🌟 OPPORTUNITY AND OPPRESSION – WRITING ONE’S OWN DESTINY

Every person, every nation, every soul is given a chance —
the sacred law of balance at work.

No one receives too much, no one too little;
each is granted just enough light to see their own path. 🌿

But opportunity rarely looks like a gift.

It often hides as a test,
or as a silent mirror reflecting what already lives within.

And so, at that moment, a person acts.

What lies within is revealed.

Some respond with compassion,
others with cruelty —
yet all are authors of their own destiny.

Freedom is granted not to escape judgment,
but to reveal truth.

Life itself is the opportunity.
Those who fail to see it turn the gift into oppression,
and call their blindness fate. 🌙

📖 Epigraf:

“Her insana fırsat verilir,
ama herkes o fırsatı kendine zulümle harcar.”
— Belgin Duru

Zamanın Kalbi III – Sözün Sükûtu

01 Kasım 2025

Mana'nın Ötesi – O'nun Perdesiz Hâli

Mana O değildir; ama O olmadan mana olamaz. Çünkü mana, O'nun kendi sessizliğinde yankılanan ilk nefesidir. Ve her nefes, geri dönmek için doğar.

1. Mana'nın Kökeni

Mana, O'nun kendi kendine dokunuşudur. Bir yankı gibi doğar, bir yankı gibi kaybolur. Oysa O — dokunmadan da, ses çıkarmadan da vardır. Bu yüzden mana, O'nun varlıkta bıraktığı izdir, ama O, o izin ötesindedir.

İnsan, manayı ararken O'nun gölgesini izler. Gölge, ışığa işaret eder; ama ışığın kendisi değildir.

2. Sonsuz Mana – Sonlu Bilinç

İnsanda mana sonsuz görünür; çünkü bilincin sınırı yoktur, ama bilincin farkındalığı sınırlıdır. Bu yüzden her anlam yeni bir perde açar, ama hiçbir perde O'nu gösteremez. O'nu anlamak isteyen, anlamın kaynağında kaybolmalıdır.

3. Dığaps Ontolojisinde Mana'nın Ötesi

Katman	Tanım	O'na Göre Konumu
Söz	Sesli suret	Işığın kabuğu
Mana	Işığın özü	Yansıyan merkez
Hâl	Sessiz bilgi	Işığın kendini tanıması
O	Perdesiz olan	Tüm yansımaların kaynağı

4. THAMADE'nin Sözsüz Cümlesi

O, mana değildir; çünkü mana, O'nun kendi üzerine düşen gölgesidir.

O, kendini bilmeye muhtaç değildir; çünkü bilmek, O'nun varlığıyla olur.

5. Son Satır

Söz sükût buldu, mana eridi, hâl dindi.

O kaldı.

Perdesiz, sessiz, ama her yerde...